

บทที่ 10

ทูตของอาณาจักร

วัตถุประสงค์

เมื่อจบบทนี้แล้ว คุณจะสามารภ

- นิยามคำว่า “ทูต”
- นิยามคำว่า “เป็นพยาน”
- อธิบายความสำคัญของการแพร่ขยายข่าวประเสริฐของอาณาจักรไปทั่วโลก

ข้อพระคัมภีร์ที่เป็นกุญแจ

“จงไปพลาถประกาศพลาถว่า “แผ่นดินสวรรค์มาใกล้แล้ว จงรักษาคนเจ็บป่วยให้หาย คนตายแล้วให้ฟื้น คนโรคเรื้อนให้หายสะอาด และจงขับผีออก ท่านทั้งหลายได้รับเปล่าๆ จงให้เปล่าๆ”

มัทธิว 10:7-8

คำนำ

จากหลักสูตรนี้คุณได้เรียนรู้หลายสิ่งเกี่ยวกับอาณาจักรของพระเจ้า คุณได้รู้ว่ามึอาณาจักรฝ่ายวิญญาณ 2 อาณาจักรอยู่จริงคือ อาณาจักรของซาตานและของพระเจ้า มีการทบทวน อดีต ปัจจุบัน และอนาคต ของอาณาจักรของพระเจ้า

คุณได้ศึกษาชีวิตและคำลึนของกษัตริย์คือ พระเยซู คุณได้รับกุญแจที่จะเข้าสู่อาณาจักรของพระเจ้า และได้รับคำเตือนถึงสิ่งที่จะมีผลให้ถูกขว้างทิ้งออกจากอาณาจักร

คุณได้ศึกษาคำอุปมาของอาณาจักรและหลักการสำคัญของการมีชีวิตอยู่ในอาณาจักร

ในบทสุดท้ายนี้คุณจะได้รับการมอบหมายพิเศษ ซึ่งจะต้องใช้เวลาทั้งชีวิตเพื่อที่จะกระทำให้สำเร็จ คุณได้รับมอบพันธะหน้าที่ให้เป็นทูตแห่งอาณาจักรของพระเจ้า

พันธกิจของพระเยซู

พระเยซูเสด็จมายังโลกนี้ด้วยพันธกิจแห่งการก่อตั้งอาณาจักรของพระเจ้า ซึ่งเน้นให้เห็นเด่นชัดตั้งแต่พระองค์ทรงเริ่มงานรับใช้

“ครั้นยอห์นถูกอายัดแล้ว พระเยซูได้เสด็จมายังแคว้นกาลิลี ทรงเทศนาประกาศข่าวประเสริฐของพระเจ้า

และตรัสว่า “เวลากำหนดมาถึงแล้ว และแผ่นดินของพระเจ้าก็มาใกล้แล้ว จงกลับใจเสียใหม่ และเชื่อข่าวประเสริฐเถิด”

มาระโก 1:14-15

“ตั้งแต่นั้นมา พระเยซูได้ทรงตั้งต้นประกาศว่า “จงกลับใจเสียใหม่เพราะว่าแผ่นดินสวรรค์มาใกล้แล้ว”

มัทธิว 4:17

ความผูกพันที่พระเยซูมีต่ออาณาจักรของพระเจ้านั้น เห็นได้ชัดตลอดงานรับใช้ของพระองค์
“แต่พระองค์ตรัสแก่เขาว่า “เราต้องไปประกาศข่าวประเสริฐแห่งแผ่นดินของพระเจ้าแก่เมืองอื่นด้วย เพราะว่าที่เราได้รับใช้มาก ก็เพราะเหตุนี้เอง”

ลูกา 4:43

ภายหลังการสิ้นพระชนม์และการเป็นขึ้นจากความตาย พระเยซูยังคงอยู่ในโลกอีกระยะหนึ่ง และทรงปรากฏแก่คนเป็นอันมาก ข้อความของพระองค์ไม่เปลี่ยนคือ ยังคงเน้นที่อาณาจักรของพระเจ้า :

ครั้นพระองค์ทรงทนทุกข์ทรมานแล้ว ได้ทรงแสดงพระองค์แก่คนพวกนั้นด้วยหลักฐานหลายอย่าง พิสูจน์ว่าพระองค์ทรงพระชนม์อยู่ และได้ทรงปรากฏแก่เขาทั้งหลายระหว่างสี่สิบวัน และได้ทรงสนทนากับเขาถึงเรื่องแผ่นดินของพระเจ้า”

กิจการ 1:3

พระเยซูทรงเริ่มตั้งงานรับใช้โดยการประกาศข้อความแห่งอาณาจักร (มัทธิว 4:17) พระองค์สิ้นสุดการรับใช้ในโลกนี้โดยกล่าวถึงสิ่งที่เกี่ยวข้องกับอาณาจักร (กิจการ 1:3) ช่วงระหว่างการเริ่มต้นและการสิ้นการรับใช้ พระองค์ทรงมีภาระผูกพันมากที่สุดในการแพร่ขยายอาณาจักรของพระเจ้า

พระมหาบัญชา

แม้กระทั่งก่อนที่สิ้นพระชนม์ พระเยซูทรงเริ่มเตรียมสาวกของพระองค์ให้ทำการแพร่ขยายอาณาจักรของพระเจ้าต่อไป

ประการแรก สาวกเป็นผู้สังเกตดูว่าข้อความแห่งอาณาจักรถูกเสนอออกไปอย่างไร :

“ต่อมาพระองค์ก็เสด็จไปตามบ้านตามเมือง ทรงประกาศข่าวประเสริฐเรื่องแผ่นดินของพระเจ้า สาวกสิบสองคนนั้นก็อยู่กับพระองค์”

ลูกา 8:1

ต่อมา พระเยซูทรงฝึกสร้างสาวกโดยการให้เขามีส่วนร่วม พระองค์พาเขาไปทั่วอิสราเอล โดยมีแนวทางในการ...

“แล้วพระองค์ทรงใช้เขาไปประกาศ แผ่นดินของพระเจ้าและรักษาคนป่วยเจ็บให้หาย”

ลูกา 9:2

สุดท้าย พระองค์ทรงมอบหมายให้เขามีความรับผิดชอบในการแพร่กระจายข่าวประเสริฐของอาณาจักรแก่ชาติต่างๆ ทั่วโลก

“พระเยซูจึงเสด็จเข้ามาใกล้แล้วตรัสกับเขาว่า “อุทยานภาพทั้งสิ้นในสวรรค์ก็ตีในแผ่นดินโลกก็ตีทรงมอบไว้แก่เราแล้ว

เหตุฉะนั้น เจ้าทั้งหลายจงออกไปสั่งสอนชนทุกชาติให้เป็นสาวกของเรา ให้รับบัพติศมาในพระนามแห่งพระบิดา พระบุตร และพระวิญญาณบริสุทธิ์

สอนเขาให้ถือรักษาสิ่งสารพัดซึ่งเราได้สั่งพวกเจ้าไว้ นี่แหละเราจะอยู่กับเจ้าทั้งหลายเสมอไปจนกว่าจะสิ้นยุค”

มัทธิว 28:18-20

“ฝ่ายพระองค์จึงตรัสสั่งพวกสาวกว่า “เจ้าทั้งหลายจงออกไปทั่วโลกประกาศข่าวประเสริฐแก่มนุษย์ทุกคน”

มาระโก 16:15

ทูตของอาณาจักร

ก่อนที่พระเยซูจะเสด็จสู่ฟ้าสวรรค์ พระองค์ตรัสแก่สาวกว่า

“และพระบิดาได้ทรงจัดเตรียมแผ่นดินมอบให้แก่เราอย่างไร เราก็จัดเตรียมมอบอะไร (แผ่นดินหรืออาณาจักร) ให้แก่ท่านทั้งหลายเหมือนกัน”

ลูกา 22:29

สิ่งที่พระเจ้าทรงมอบหมายแก่พระเยซูได้ถูกมอบให้แก่สาวกของพระองค์ด้วย นั่นคืออาณาจักรของพระเจ้า

เรามีสิทธิพิเศษที่เป็นส่วนหนึ่งของอาณาจักรของพระเจ้า แต่พระเจ้าทรงเลือกเราโดยมีความประสงค์ไม่ใช่เพื่อสิทธิพิเศษเท่านั้น พระเยซูทรงจากสาวกไปพร้อมด้วยความรับผิดชอบในการแพร่ขยายอาณาจักรของพระเจ้าตลอดทั่วโลก เขาต้องเป็นทูตของอาณาจักร

ทูตคือตัวแทนที่อาณาจักรหนึ่งส่งไปเพื่อติดต่อและเป็นตัวแทนธุรกิจแทนผู้อื่น เขาเป็นผู้ส่งสาร และเป็นผู้รับมอบอำนาจของอาณาจักรที่เขาเป็นตัวแทนนั้น

เปาโลกล่าวว่ :

“เราจึงเป็นทูตของพระคริสต์” 2 โครินธ์ 5:20

เราเป็นทูตที่กษัตริย์ส่งไปเพื่อเป็นตัวแทนและทำภารกิจของอาณาจักรของพระเจ้าในอาณาจักรของโลกนี้

การที่เราได้รับมอบหมายให้เป็นทูตของอาณาจักรนั้นเป็นการที่เราจับที่จะกระทำตลอดชีวิต เมื่อใดที่เราได้ยอมรับพันธกิจนี้ เราจะหันหลังกลับไม่ได้

“พระเยซูตรัสกับเขาว่า “ผู้ใดเอามือจับคันท่อนไม้แล้วหันหน้ากลับเสีย ผู้นั้นก็ไม่สมควรกับแผ่นดินของพระเจ้า””

ลูกา 9:62

การเป็นพยาน

ในฐานะทูต เราต้องเป็นพยานถึงอาณาจักรของพระเจ้า

พยานคือ บุคคลที่สามารถเป็นพยานและเสนอหลักฐานของบางสิ่งที่เขาได้ประสบมาด้วยตนเอง เขาเป็นผู้ที่ได้สังเกต มีประสบการณ์เป็นส่วนตัว และให้ข้อพิสูจน์ถึงสิ่งที่เขาประสบมา

พระเยซูตรัสแก่สาวกของพระองค์ว่า

“และท่านทั้งหลายก็จะเป็นพยานด้วย เพราะว่าท่านได้อยู่กับเราตั้งแต่แรกแล้ว”

ยอห์น 15:27

คำพยานของทูตแห่งอาณาจักรต้องแพร่กระจายไปตลอดทั้งโลก

“แต่ท่านทั้งหลายจะได้รับพระราชทานฤทธิ์เดช เมื่อพระวิญญาณบริสุทธิ์จะเสด็จมาเหนือท่าน และท่านทั้งหลายจะเป็นพยานฝ่ายเราในกรุงเยรูซาเล็ม ทั่วแคว้นยูเดีย แคว้นสะมาเรีย และจนถึงที่สุดปลายแผ่นดินโลก”

กิจการ 1:8

ข้อความแห่งการเป็นพยานจะต้องเป็นดังนี้...

“พระองค์ตรัสกับเขาว่า “มีคำเขียนไว้อย่างนั้นว่า พระคริสต์จะต้องทนทุกข์ทรมานและทรงเป็นขึ้นมาจากความตายในวันที่สาม

และจะต้องประกาศทั่วทุกประชาชาติในพระนามของพระองค์ ให้เขากลับใจใหม่ รับการยกบาปตั้งต้นที่กรุงเยรูซาเล็ม

ท่านทั้งหลายเป็นพยานด้วยข้อความเหล่านั้น”

ลูกา 24:46-48

ขณะที่สาวกออกไปเป็นพยาน พระเจ้าก็ได้ทรงเป็นพยานผ่านทางพวกเขาด้วย

“ทั้งนี้พระเจ้ายิ่งทรงเป็นพยานด้วย โดยทรงแสดงหมายสำคัญและการอัศจรรย์ และโดยการอธิษฐานที่ต่าง ๆ และโดยของประทานจากพระวิญญาณบริสุทธิ์ซึ่งทรงประทานตามน้ำพระทัยของพระองค์”

ฮีบรู 2:4

เราต้องเป็นทูตของอาณาจักร ให้คำพยานโดยพระเจ้าทรงยืนยันคำพยานของเราโดยการสำแดงฤทธานุภาพของพระองค์

ความรับผิดชอบที่สำคัญ

เหตุใดความรับผิดชอบในการแพร่ขยายอาณาจักรจึงเป็นสิ่งสำคัญ?

เพราะพระเยซูตรัสว่า...

“ข่าวประเสริฐเรื่องแผ่นดินของพระเจ้าได้ประกาศไปทั่วโลกให้เป็นคำพยาน แก่ บรรดาประชาชาติ แล้วที่สุดปลายจะมาถึง”

มัทธิว 24:14

การตั้งอาณาจักรของพระเจ้าเป็นครั้งสุดท้ายจะยังไม่มาถึง จนกว่าข่าวประเสริฐของ อาณาจักรจะถูกประกาศไปทั่วโลก

จงสังเกตไว้ว่าไม่ใช่เพียงแต่ข่าวประเสริฐ แต่เป็นข่าวประเสริฐของอาณาจักร ส่วนสำคัญของ ข่าวประเสริฐนั้น เปาโลได้กล่าวไว้ใน 1 โครินธ์ 15:1-4

“ดูก่อน พี่น้องทั้งหลาย ข้าพเจ้าขอให้ท่านคำนึงถึงข่าวประเสริฐที่ข้าพเจ้าเคยประกาศ แก่ท่านทั้งหลาย ซึ่งท่านได้ยอมรับไว้ อันเป็นฐานซึ่งท่านทั้งหลายตั้งมั่นอยู่

และซึ่งจะทำให้ท่านรอด ถ้าท่านยังยึดตามหลักคำสอนที่ข้าพเจ้าได้ประกาศนั้น เว้นเสียแต่ท่านได้เชื่อเฉยๆ”

ข้อความแห่งข่าวประเสริฐจะไม่ใช่เพียงคำพูดเท่านั้น แต่ต้องมีการสำแดงถึงฤทธิ์อำนาจของ พระเจ้าควบคู่กับการเสนออาณาจักรของพระเจ้าด้วยคำพูด

สิ่งเหล่านี้เห็นได้ชัดจากตัวอย่างที่พระเยซูทรงกระทำ

“พระเยซูจึงเสด็จดำเนินไปตามนครและหมู่บ้านโดยรอบ ทรงสั่งสอนในธรรมศาลา ของเขา ประกาศข่าวประเสริฐแห่งแผ่นดินของพระเจ้า ทรงรักษาโรคและความป่วยไข้ทุก อย่างของพลเมืองให้หาย”

มัทธิว 9:35

“แต่เมื่อประชาชนรู้แล้ว จึงตามพระองค์ไป พระองค์ทรงต้อนรับเขา ตรัสสั่งสอนเขา ถึงแผ่นดินของพระเจ้า และทุกคนที่ต้องการให้หายโรคพระองค์ก็ทรงรักษาให้”

ลูกา 9:11

พระเยซูทรงสอนสาวกของพระองค์ไม่ให้เพียงแต่สอนและเทศนาเรื่องอาณาจักร แต่ในทุกๆ เมืองทรงบอกให้เขา...

“และจงรักษาคนป่วยในเมืองนั้นให้หาย และแจ้งแก่เขาว่า “แผ่นดินของพระเจ้ามา ใกล้ท่านทั้งหลายแล้ว””

ลูกา 10:9

“แล้วพระองค์ทรงใช้เขาไปประกาศ แผ่นดินของพระเจ้าและรักษาคนป่วยเจ็บให้หาย”

ลูกา 9:2

การสำแดงฤทธิ์อำนาจ การอัศจรรย์ และการรักษาโรค คืออาณาจักรของพระเจ้าใน
ภาคปฏิบัติ เปาโลกล่าวว่า

“เพราะว่าแผ่นดินของพระเจ้ามิใช่เรื่องของคำพูด แต่เป็นเรื่องฤทธิ์เดช”

1 โครินธ์ 2:4-5

ในขณะที่คริสตจักรสมัยแรกได้กระทำพันธกิจแห่งการขยายอาณาจักรของพระเจ้าสำเร็จลงนั้น
ไม่ใช่โดยการสอนและเทศนาแต่เพียงอย่างเดียว ไม่ใช่โดยทางนักศาสนศาสตร์ที่มีความรู้สูง งาน
พบปะสังสรรค์ โปรแกรมต่างๆ หรือการสร้างตึกใหญ่ๆ แต่เขากระทำสำเร็จโดยการผนวกข่าวสารของ
อาณาจักรเข้ากับการสำแดงทางฤทธิ์อำนาจของกษัตริย์

การขยายอาณาจักรเป็นจุดประสงค์ใหญ่ของคริสตจักรในสมัยแรก แม้ว่าจะมีการข่มเหง ผู้เชื่อ
ก็ยังคงกระทำพันธกิจในฐานะทูตสวรรค์ของอาณาจักรได้สำเร็จ

**“เรื่องซึ่งข้าพเจ้ารับไว้นั้น ข้าพเจ้าได้ประกาศแก่ท่านทั้งหลายเป็นเรื่องสำคัญที่สุด คือ
ว่าพระคริสต์ได้ทรงวายพระชนม์ เพราะบาปของเราทั้งหลาย ตามที่เขียนไว้ในพระคัมภีร์
และทรงถูกฝังไว้แล้ววันที่สามพระองค์ทรงถูกชุบให้เป็นขึ้นมาใหม่ ตามที่มีข้อเขียนไว้
ในพระคัมภีร์นั้น”**

ข้อความพื้นฐานของข่าวประเสริฐ คือพระคริสต์ทรงสิ้นพระชนม์เพื่อบาปของเราตามที่มีไว้ใน
พระคัมภีร์ พระองค์ถูกฝังและทรงเป็นขึ้นมาอีกตามพระคัมภีร์

เราต้องประกาศข่าวประเสริฐ แต่ต้องรวมถึงอาณาจักรด้วย คนต้องรู้ว่ามียาอาณาจักรของพระ
เจ้าอยู่และได้รับคำสอนว่าจะเข้าไปและอยู่อาศัยในฐานะพลเมืองของอาณาจักรได้อย่างไร

แบ่งปันเรื่องอาณาจักร

พระเยซูทรงให้แนวทางเฉพาะถึงเรื่องที่ว่าเราจะแบ่งปันข่าวสารเรื่องอาณาจักรอย่างไร

ข้อความของอาณาจักรต้องรวมถึงการเรียกให้กลับใจสำนึกผิดจากบาป

**“ครั้นยอห์นถูกอายัดแล้ว พระเยซูได้เสด็จมายังแคว้นกาลิลีทรงเทศนาประกาศข่าว
ประเสริฐของพระเจ้า**

**และตรัสว่า “เวลากำหนดมาถึงแล้ว และแผ่นดินของพระเจ้าก็มาใกล้แล้ว จงกลับใจ
เสียใหม่ และเชื่อข่าวประเสริฐเถิด”**

มาระโก 1:14-15

**“ตั้งแต่นั้นมา พระเยซูได้ทรงตั้งต้นประกาศว่า “จงกลับใจเสียใหม่ เพราะว่าแผ่นดิน
สวรรค์มาใกล้แล้ว”**

มัทธิว 4:17

ข่าวสารเรื่องอาณาจักรจะต้องแพร่ไปโดยทางคำสอนและการเทศนา

“พระเยซูจึงเสด็จดำเนินไปตามนครและหมู่บ้านโดยรอบ ทรงสั่งสอนในธรรมศาลาของเขา ประกาศ(เทศนา) ข่าวประเสริฐแห่งแผ่นดินของพระเจ้า...”

มัทธิว 9:35

พระเยซูบอกแก่สาวกว่า...

“จงไปพลาจ ประกาศ(เทศนา)พลาจว่า “แผ่นดินสวรรค์มาใกล้แล้ว””

มัทธิว 10:7

“ทั้งประกาศแผ่นดินของพระเจ้า และสั่งสอนความจริงเรื่องพระเยซูคริสต์เจ้า โดยเปิดเผย ไม่มีผู้หนึ่งผู้ใดขัดขวาง”

กิจการ 28:31

การสร้างอาณาจักร

ในหลายกรณี คริสตจักรสมัยใหม่ไม่ได้เน้นที่การสร้างอาณาจักรของพระเจ้า

เราสร้างคริสตจักรใหญ่ ตึกสวยงามและนิยายใหญ่โต เราเน้นการสร้างตึกเพื่อเด็กกำพร้า โรงเรียน และโรงพยาบาล

แม้ว่าสิ่งเหล่านี้เป็นสิ่งที่ดี และเป็นส่วนที่ถูกต้องของการรับใช้ของคริสตจักร แต่ไม่ใช่จุดศูนย์กลางของการรับใช้ พันธกิจของเราไม่ใช่การหาทุนและก่อสร้าง ผลของสิ่งเหล่านี้จะก่อให้เกิดการสร้างอาณาจักรส่วนตัวมากกว่าการขยายอาณาจักรของพระเจ้าไปทั่วโลก

เปาโลเตือนถึงสิ่งนี้เมื่อเขากล่าวว่า...

“เพราะว่าคนอื่น ๆ ย่อมแสวงหาประโยชน์ของตนเอง ไม่ได้แสวงหาประโยชน์ของพระเยซูคริสต์”

ฟิลิปปี 2:21

โครงการรับใช้แต่ละโครงการนั้นเราควรพิจารณาตัดสินด้วยคำถามที่ว่า สิ่งนี้จะช่วยให้พันธกิจแห่งการขยายอาณาจักรของพระเจ้าสำเร็จได้อย่างไร

เราเทศนาและสอนเกี่ยวกับหลายวิชา เช่นการสมรส ครอบครัว การพยากรณ์ สิ่งเหล่านี้เป็นหัวข้อที่ดี และเป็นสิ่งที่โลกเราในปัจจุบันต้องการ เราฝึกฝนหัดพูดเพื่อให้สามารถเทศนาใน คริสตจักรได้

แต่ข้อความแต่ละอย่างควรตัดสินด้วยคำถามนี้ ข้อความนี้จะช่วยสื่อสารหลักการของอาณาจักรของพระเจ้าได้อย่างไร

จงถามตนเองด้วยคำถามต่อไปนี้....

นานเท่าไรแล้วที่ข้าพเจ้าได้ยินข้อความเรื่องอาณาจักรของพระเจ้า

คริสตจักรของข้าพเจ้าได้กระทำพันธกิจในการขยายอาณาจักรของพระเจ้าสำเร็จได้อย่างไร

ตัวข้าพเจ้าเองได้ทำบทบาทของทูตแห่งอาณาจักรของพระเจ้าให้สำเร็จลงได้อย่างไร

พระเยซูทรงสอนให้เรามุ่งเน้นคำอธิษฐานของราชอาณาจักร

“ขอให้แผ่นดินของพระองค์มาตั้งอยู่ ขอให้เป็นไปตามพระทัยของพระองค์ ในสวรรค์ เป็นอย่างไร ก็ให้เป็นไปอย่างนั้นในแผ่นดินโลก”

มัทธิว 6:10

เราต้องแสวงหาอาณาจักรของพระเจ้าให้เป็นสิ่งสำคัญอันดับแรกที่สุดในชีวิตของเรา

“แต่ท่านทั้งหลายจงแสวงหาแผ่นดินของพระเจ้า และความชอบธรรมของพระองค์ ก่อน แล้วพระองค์จะทรงเพิ่มเติมสิ่งทั้งปวงเหล่านี้ให้”

มัทธิว 6:33

“แต่ท่านทั้งหลายจงแสวงหาแผ่นดินของพระเจ้า แล้วพระองค์ทรงทรงเพิ่มเติมสิ่งเหล่านี้ให้”

ลูกา 12:31

พระองค์ทรงตั้งคริสตจักรขึ้นให้เป็นเครื่องมือ ซึ่งจะแผ่ขยายอาณาจักรออกไปยังชนชาติต่างๆ ในโลก คริสตจักรหลายแห่งได้สูญเสียนิมิตของการทรงเรียก เขามุ่งเน้นที่การสร้างจำนวนสมาชิกและนิกาย แทนที่จะสร้างอาณาจักรของพระเจ้า

การแข่งขันกันระหว่างศิษยาภิบาล คริสตจักรและนิกายต่างๆ ได้ทำลายความเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกันของพระกายของพระคริสต์ เราสูญเสียนิมิตของอาณาจักรของพระเจ้าที่เป็นอันหนึ่งอันเดียว กัน ซึ่งคริสตจักรท้องถิ่นแต่ละแห่งเป็นเพียงส่วนหนึ่งเท่านั้น

แทนที่จะช่วยซึ่งกันและกันในพันธกิจของการขยายอาณาจักร เรากลับแข่งขันสร้างตึกที่ใหญ่กว่า ทะเบียนสมาชิกที่มากกว่าและเพิ่มเงินทุนเพื่อสร้างอาณาจักรของเรา

แผนการของพระเจ้าก็คือคริสตจักรไม่เพียงแต่เทศนาเรื่องอาณาจักร แต่ต้องเสนอแบบอย่างการดำเนินชีวิตในอาณาจักร เราได้ทำตามการทำทายนี้อหรือไม่

คริสตจักรต้องทำมากกว่าหาจำนวนสมาชิกคือ ต้องเสียสละความพยายามให้มากกว่า โปรแกรมการก่อสร้างและการหาสมาชิก

ก่อนอื่นใดคริสตจักรต้องแสวงหาอาณาจักรของพระเจ้าซึ่งอยู่เหนือนิกาย ประเพณี และขอบเขตของประเทศชาติต่างๆ

ถ้าคริสตจักรแสวงหาอาณาจักรของพระเจ้าก่อนสิ่งอื่นใดแล้วก็จะได้รับสิ่งอื่นๆ มาเพิ่มเติมเอง

ตัวอย่างของพันธสัญญาเดิม

พันธกิจประการแรกที่พระเจ้ามอบให้แก่มนุษย์คือ “จงมีลูกดกทวีมากขึ้นจนเต็มแผ่นดิน” (ปฐมกาล 1:28) มีการเน้นที่ประชากร เป้าหมายคือเพื่อให้โลกเต็มด้วยชายและหญิง ซึ่งถูกสร้างตามพระฉายาของพระเจ้า โดยมีสัมพันธภาพส่วนตัวกับพระเจ้า

แต่ในปฐมกาล 11:1-9 เราพบการเน้นที่ถูกเปลี่ยนแปลงโดยมนุษย์ จงอ่านข้อนี้ในพระคัมภีร์ของคุณ

ที่เมืองชินาร์ มีการเน้นที่การสร้างเมืองและหอใหญ่แทนที่การสร้างพลเมืองให้เต็มโลก แทนที่จะเน้นที่ประชากร โครงการกลับกลายเป็นจุดเน้นของความสนใจ จุดมุ่งหมายเป็นการเห็นแก่ตัว คือเพื่อสร้างชื่อให้ยิ่งใหญ่และสร้างกำลังจำนวนมากของประชาชน

ที่หอบาเบล พระเจ้าเสด็จมาทอดพระเนตรดูงานของประชาชน พระองค์ไม่ได้มอบหมายงานนี้ให้เขา ดังนั้นพระองค์ต้องมาดูว่าเขากำลังทำอะไร

นี่เป็นสภาพของคริสตจักรหลายแห่ง เราละเลยพันธกิจของการขยายอาณาจักรของพระเจ้า และเรากำลังสร้างหอคอยใหญ่แห่งนิกายและสมาชิก เรากำลังสร้างตึกใหญ่ พระเจ้าจะทรงคิดอะไรถ้าพระองค์เสด็จมามองดูว่าเรากำลังทำอะไร

คุณจะสังเกตว่าประชาชนเมืองชินาร์กล่าวว่า “ให้เราสร้างเมือง” มีข้อแตกต่างระหว่างเมืองที่มนุษย์สร้างและเมืองซึ่งพระเจ้าทรงเป็นผู้สร้างและทำให้เกิดขึ้น คนเหล่านี้กำลังสร้างเมืองด้วยกำลังของตนเอง เพื่อให้สำเร็จความปรารถนาที่เห็นแก่ตัวของเขา

พระเจ้าทรงปฏิบัติการ ทรงลงมาและทำให้ภาษาของเขายุ่งเหยิง

“มาเถิด เราจงลงไปทำให้ภาษาของเขาวุ่นวายต่างกันไป อย่าให้เขาพูดเข้าใจกันได้ พระเจ้าจึงทรงทำให้เขากระจัดกระจายจากที่นั่นไปทั่วพื้นแผ่นดิน คนเหล่านั้นก็เลิกสร้างเมืองนั้น

เหตุฉะนั้นจึงเรียกเมืองนั้นว่า บาเบล เพราะว่าที่นั่นพระเจ้าทรงทำให้ภาษาของเขาวุ่นวายไป และพระเจ้าทรงทำให้พวกเขากระจัดกระจายไปทั่วพื้นแผ่นดิน”

ปฐมกาล 11:7-9

เมื่อทุกคนต่างพูดภาษาต่างๆ กัน โครงการก็ล้มเหลว

เราได้ยินเสียงของการขัดแย้งมากมายในคริสตจักรในทุกวันนี้ เมื่อการสื่อสารกลายเป็นยุ่งเหยิง เราต้องสำรวจหอคอยของเรา อาจเป็นเพราะโครงการที่เราทำนั้นไม่ได้มาจากพระเจ้า

บางครั้ง ในกรณีของหอบาเบล การขยายอาณาจักรพระเจ้าประกอบไปด้วยการฉีกโครงการ
ทิ้งแทนที่จะสร้างขึ้นมา แต่บางคนจะไม่หยุดโครงการของเขาเองเพื่อมาขยายอาณาจักรของพระเจ้า
เพราะงานของเขากลายเป็นรูปเคารพไปเสียแล้ว

ตัวอย่างจากพันธสัญญาใหม่

พระเยซูทรงบัญชาให้คริสตจักรในยุคแรกเพิ่มจำนวนสาวกทั่วโลกไม่ใช่การสร้างคริสตจักร
ใหญ่ที่กรุงเยรูซาเล็ม

แต่เราพบว่าคริสตจักรได้ผลิตสาวกรวดเร็วมาก จนกระทั่งระบบการจัดองค์การและการ
บริหารงานเกิดความตึงเครียด (กิจการ 6) เขากำลังสร้างผู้เชื่อจำนวนมากในเยรูซาเล็มแทนที่จะออกไปยัง
ชาติต่างๆ ในโลกตามที่พระเจ้าทรงบัญชาเขา

เพราะเหตุนี้เอง พระเจ้าจึงทรงอนุญาตให้มีการข่มเหงครั้งใหญ่และผู้เชื่อก็กระจัดกระจายกัน
ออกไป

**“การที่เขาฆ่าสเทเฟนเสียนั้น เขาโลกก็เห็นชอบด้วย คราวนั้นเกิดการข่มเหงคริสตจักร
ครั้งใหญ่ในกรุงเยรูซาเล็ม และศิษย์ทั้งปวงนอกจากพวกอัครทูตได้กระจัดกระจายไปทั่ว
แคว้นยูเดียกับสะมาเรีย”**

กิจการ 8:1

โดยเหตุนี้เจ้าจึงกลับไปสู่พันธกิจดั้งเดิมในฐานะทูตของราชอาณาจักร

“ฝ่ายศิษย์ทั้งหลายซึ่งกระจัดกระจายไป ก็เที่ยวประกาศพระวจนะนั้น”

กิจการ 8:4

เมื่อ “คริสตจักรใหญ่” สลายตัวไป ประชากรของพระเจ้ายิ่งดำรงชีวิตอยู่ต่อไป

อาณาจักรของพระเจ้าจะไม่ถูกแพร่ขยายออกไปทั่วโลกในการสร้างตึกใหญ่ๆ ไม่แพร่ออกไป
โดยทางโปรแกรม แต่แพร่ออกไปโดยทางทูตทั้งหลายที่นำคำพยานของข่าวประเสริฐแห่งอาณาจักร
แพร่ออกไป โดยสาวกที่ทำการสร้างสาวกอีกทีหนึ่ง

ในบทที่แล้ว คุณได้ศึกษาถึงคำอุปมาของอาณาจักรซึ่งอธิบายว่า อาณาจักรจะแพร่ออกไปทั่ว
โลกได้อย่างไร

คำอุปมาเรื่อง ตะลันตีในลูกา 19 และมัทธิว 25 เปิดเผยว่าอาณาจักรจะแพร่ออกไป โดยการ
ใช้ของประทานฝ่ายวิญญาณและความสามารถที่พระเจ้าประทานให้อย่างฉลาด

คำอุปมาเรือเชื้อขนมปัง (มัทธิว 13:33) เปิดเผยว่าอาณาจักรจะเริ่มต้นอย่างเล็กๆ ก่อน แต่
เหมือนเชื้อขนมปัง มันจะแผ่ขยายออกไปเรื่อยๆ อย่างสม่ำเสมอ

คำอุปมาเรื่องอวนทิ้งลงในทะเลเปิดเผยว่า อาณาจักรของพระเจ้าจะนำชายและหญิงชาติ
ต่างๆ เข้ามา

และคำอธิษฐานของเราที่มีสำหรับคุณก็คือ
“เพื่อให้ท่านประพฤติอย่างสมควรต่อพระเจ้า
และพระสิริของพระองค์”

ผู้ทรงเรียกท่านให้เข้ามาในแผ่นดิน

1 เธสะโลนิกา 2:12

บททดสอบตนเอง บทที่ 10

1. จงเขียนชื่อพระคัมภีร์สำคัญจากความทรงจำ

---

2. คำว่า “ทูต” หมายความว่าอะไร

---

3. คำว่า “เป็นพยาน” หมายความว่าอะไร

---

4. คำเทศนาของเปาโลไม่ได้มาเพียงคำพูดเท่านั้น แต่มี_____ด้วย

5. เหตุใดการแพร่ขยายข่าวประเสริฐแห่งราชอาณาจักรจึงเป็นความรับผิดชอบที่สำคัญ

---

6. อะไรคือใจความสำคัญของการรับใช้ของพระเยซู

คำตอบบททดสอบ บทที่ 10

1. “จงไปพลาถประกาศพลาถว่า “แผ่นดินสวรรคตมาใกล้แล้ว”
“จงรักษาคนเจ็บป่วยให้หาย คนตายแล้วให้ฟื้น คนโรคเรื้อนให้หายสะอาด และจงขับผีให้ออก
ท่านทั้งหลายได้รับเปล่าๆ จงให้เปล่าๆ” มัทธิว 10:7-8
2. ทูต คือ ตัวแทนที่อาณาจักรหนึ่งส่งไปเพื่อติดต่อและเป็นตัวแทนธุรกิจกับผู้อื่น เป็นผู้นำสารไป
และเป็นผู้ที่ได้รับมอบอำนาจของอาณาจักรที่เขาเป็นตัวแทนนั้น หน้า
3. พยาน คือ บุคคลหนึ่งผู้สามารถเป็นพยานและเสนอหลักฐานของบางสิ่งที่เขาประสบมาด้วย
ตนเอง เขาเป็นผู้ที่เห็น สังเกต มีประสบการณ์เป็นส่วนตัว และให้ข้อพิสูจน์ถึงสิ่งที่เขาประสบ
มา หน้า
4. การสำแดงของฤทธิ์อำนาจ หน้า
5. เพราะว่าการสิ้นสุดจะไม่มาถึงและอาณาจักรของพระเจ้าจะไม่ถูกตั้งขึ้นในรูปแบบสุดท้าย
จนกว่าข่าวประเสริฐของอาณาจักรจะได้ประกาศ (เทศนา) ออกไปทั่วโลก หน้า
6. การประกาศ (แพร่ขยาย) ข้อความของอาณาจักรของพระเจ้า หน้า

เพื่อศึกษาด้วยตนเองต่อไป

ในตอนที่ว่า “เพื่อศึกษาด้วยตนเองต่อไป” ของหลักสูตรนี้ คุณได้มีโอกาสศึกษาว่า พระคัมภีร์กล่าวอะไรเกี่ยวกับอาณาจักรของพระเจ้าในหนังสือ มัทธีว มาระโก ลูกา ยอห์น และวิวรณ์มาแล้ว

เราได้ให้โครงสร้างแก่คุณเพื่อศึกษาชีวิตและคำสอนของพระเยซูในฐานะกษัตริย์ เรื่องของอาณาจักรและหลักการหรือคำสอนเกี่ยวกับอาณาจักรของพระเจ้า

บทสุดท้ายนี้มุ่งเน้นถึงความรับผิดชอบของคุณในฐานะทูตของอาณาจักรของพระเจ้าไปทั่วโลก

หนังสือกิจการตลอดถึงยูดา ในพันธสัญญาใหม่บันทึกความพยายามครั้งแรกของผู้เชื่อ เมื่อเขาตอบสนองพระบัญชาให้เป็นทูตของอาณาจักร จงศึกษาหนังสือต่อไปนี้ เพื่อดูว่าเขาทำได้สำเร็จอย่างไร

ข้อพระคัมภีร์ต่อไปนี้เป็นข้ออ้างอิงโดยตรงถึงอาณาจักรพระเจ้า

กิจการ 1:3, 6:9-11 (การเสด็จกลับมาจากกษัตริย์), 8:12, 14:22, 19:8, 20:25, 28:23,31

โรม 14:17

1 โครินธ์ 4:20, 6:9-10, 15:34,50

กาลาเทีย 5:19-21

เอเฟซัส 5:5

โคโลสี 1:13, 4:11

1 เธสะโลนิกา 2:12

2 เธสะโลนิกา 1:5

1 ทิโมธี 4:1,18

ฮีบรู 1:8, 11:33, 12:28

ยากอบ 2:5

2 เปโตร 1:11